



# MORTALS ALERTA!

## AVIS ALS PECADORS PER LA HORA DE LA MORT.

Mortals, alerta,  
que es cosa certa  
que vindrà la hora  
qu'hem de morir:  
puig lo temps passa,  
¡oh qué desgracia  
es per nosaltres  
no pensà 'l fi!

Si be hi pensavam,  
y meditavam  
lo que 'ns importa  
lo ben morir;  
ab diligencia  
la consciencia  
repassariam  
vespre y matí.

Aquesta vida  
es sense mida,  
de dia en dia  
se va acabant.  
La gent sen riuen,  
per mes que 'ls digan,  
ja vindrà la hora  
que ploraran.

Cuydado, pares;  
alerta mares,  
que de vosaltres  
naix tot lo mal:  
del poch cuydado  
y poch recato  
dels fills y fillas,  
que 'ls mal criau.

Si bé 'ls criavau  
y 'ls ensenyavau,  
mentres son joves,  
de amar á Deu;  
quant moririau  
no temeriau  
de donar compte  
devant de Deu.

¿Qué te aprofita  
cantar y riure,  
jove profa  
y deshonest?  
De aquest mal vici  
allá al judici  
has de dar compte,  
será molt prest.

Mira tos passos,  
desfes los llassos  
que lo dimoni  
te té parats.  
Suspira y plora;  
mentres que es hora  
fes penitencia  
dels teus pecats.

La sepultura  
causa tristura;  
quant es oberta;  
peró despres  
quant es tancada,  
la hora es passada,  
ab la tal cosa  
no 's pensa mes.

Es un palaci  
que ab breu espaci  
se reduheixen  
las dignitats:  
allí Corona,  
lo Cetro y Borla,  
Mitra y Tiara,  
ell tot y va.

Lo que mes sento,  
y no consento,  
que la gent jove  
vajan cantant  
cansons profanas,  
mes que tiranas,  
sens confessarsen  
del mal que fan.

Axó es un vici,  
sense judici;  
pares y mares  
també s'hi fan:  
sens repararne  
que lo que cantan,  
los fills y fillas  
van escoltant.

Jo t'ho aviso,  
perque desitjo  
que tots se salven,  
joves y vells:  
peró pondera  
y considera,  
que si 't condemnas,  
no hi haurá remey.

Pren los avisos;  
mira no 't fies  
de la vellesa,  
com ho fan molts:  
sinó repara,  
y es cosa clara,  
que prou exemples  
veurás pe'l mon.

¡Oh qué locura!  
¡qué desventura!  
¡creure tal cosa!  
¡fer tal pecat!  
Axó es entendre,  
dar á compendre  
lo que 's predica  
no ser veritat.

Per despedirme  
te vas á dirte  
esta sentencia  
per ton remey:  
Mira y remira  
que Deu te mira;  
sias ahont sias,  
te está present.

Mortals, alerta,  
que es cosa certa  
que vindrà la hora  
qu'hem de morir:  
Puig lo temps passa,  
¡oh qué desgracia  
es per nosaltres  
no pensà 'l fi!





# LAS OBRAS DE MISERICORDIA.

## LAS SET CORPORALS.

1.<sup>a</sup> Cristians, si contempleu lo que ara vaig dictant, las Obras de Misericordia vos las aniré cantant.

Comensem per la primera y aneula tots practicant: Si voleu guanyar la Gloria doneu menjá al qui té fam.

2.<sup>a</sup> Tú qu' estás tan regalat y de veure vas complert, de licors y altrás begudas usas ab gran desconcert,

De sequeadat va perdentse per los camins lo pobret: Si voleu guanyar la Gloria doneu beure al qui té set.

3.<sup>a</sup> Vosaltres que ab tan de luxu los bens temporals gastau ab pompas, joyas y galas, dels pobrets no 'ns recordau.

Los pobrets van per lo mon nusos y estropejats: Si voleu guanyar la Gloria vestiune los despullats.

4.<sup>a</sup> Malalties y ab presons se coneixen los companys; los que son propis y amichs se visitan com germans.

Tots en lo mon exposats estém á cometre excessos: Si á Deu voleu agradar visiteu malalts y presos.

5.<sup>a</sup> Molts ne van pelegrinant per lo mont ab devoció, pera cumplir las promesas que han fet á Deu son Senyor. Per cumplir ditas promesas

van patint per los camins: Si voleu guanyar la Gloria recullia los pelegrins.

6.<sup>a</sup> Tú que tens tanta riqueza y tan regalat estás, no allargas una llimosna, de caritat poca en 'n fas.

En lo dia del Judici ho trobarás si aixis vius: Si voleu guanyar la Gloria rescataréu los cautius.

7.<sup>a</sup> Quant ne sia necessari aneu ab devoció acompanyantne als difunts com es de obligació.

Reseu en lo cementiri ab fervor de vostres cors: Si volen guanyar la Gloria haveu de enterrar los morts.

## LAS SET ESPIRITUALS.

1.<sup>a</sup> Com las corporals son set, las espirituals també, ab molta devoció explicantlas aniré.

Comensem per la primera y aneula tots meditant: Si voleu guanyar la Gloria ensenyeu al ignorant.

2.<sup>a</sup> Si mireu per tot lo mon veuréu un gran desconcert; no sentiréu altra cosa que disbarats y renechs.

Deus reptá eix inmund vici, y reptarte tú també: Que així darás bon consell á qui l'ha de menesté.

3.<sup>a</sup> Tú qu' ets pare de familia deus estar molt vigilant

per evitar los perills, que en lo mon sempre n' hi han. Reptarás á n' als teus fills si van mal encaminats: Y també corretgirás tots aquells que van errats.

4.<sup>a</sup> No vulgueu ser com aquells que per un vil interés solen desconsolar al pobre per poderlo enganyar mes. Teniu pues misericordia y en vida feu caritat: Y aixís donaréu consol al trist y desconsolat.

5.<sup>a</sup> Ni que t' hagin fet injurias te vulguis agraviar; Jesús clavat á la creu sos enemichs perdoná. Ho pendrás ab paciència, ni que sian amichs teus: Perdonarás las injurias totas per amor de Deu.

6.<sup>a</sup> Las ofensas y 'ls agravis, totas las tens de olvidar; del teu próxim sufrirás la flaqueza y vanitat: Que en lo dia del Judici allí tot se aclarirá. Las flaquezas del teu próxim las tindrás de perdoná.

7.<sup>a</sup> La última ens encomana, y es nostra obligació, que á Deu encomanem els difunts ab devoció: Enviantlos de la terra los celestials tresors: Si voleu guanyar la Gloria pregueu pe'ls vius y pe'ls morts.

fi.